

1.

Lũ quỉ nhỏ xóm trọ Thành Công

Ngày nảy ngày nay, ở một thành phố nhộn nhịp
đông đúc có một xóm trọ tên là Thành Công.
Ở đó có một lũ quỉ nhỏ...

- Tiếng ve i i suốt ngày đã thấy đau đầu rồi. Lại
được cái đám quỉ nhỏ hò hét như giặc từ sáng đến
tối thật là ong cả đầu.

Bà cụ Thìn vừa đưa tay phe phẩy cái quạt nan
vừa nheo mắt nhìn những cái bóng chơi chơi đầu
trần chạy xuyên qua con hẻm.

Cái lũ quỉ nhỏ mà bà đang nhắc đến đấy là:
Con Chi, con bé học lớp Bốn rồi vẫn ngọng líu lô tù
“ích” và “éch”, người nó cao gầy và da đen nhánh vì
chuyên bỏ ngủ trưa đi dang nắng. Thằng Tít, bé tí
tuổi đã đeo cặp kính dày như đít chai, lại còn hay lí

sự nhu ông cụ. Con Hà “hô” nhìn mặt thật khôi hài, đầm bạn hay trêu nó là “răng tung tăng đi trước”. Thằng Thóc người nhu củ khoai tây, chả giống hạt thóc chút nào.

Chúng nó đang nghêu nghện trên ngọn cây dâu da đầu ngõ, bốn đứa bốn cành, chả hiểu làm gì mà nhìn cái cây đến là tội, chỉ muốn gãy oằn xuống theo nhịp rập rình của “lũ quỉ con”.

Chúng nó còn là khách quen, khách không mời của bà cụ Thìn. Mỗi lần chạy, nhảy, gào thét đến khóc cả cổ sẽ liền bỗn nhào đến bên bà Thìn mà nhăn nhó:

- Bà cho con xin ngụm nước ạ.

Cái kiểu xin xỏ không phải bỏ tiền ấy lại chẳng khiến bà bức mình, bà còn cười bóm bém mà rót cho tụi nó những cốc nước vối mát lịm.

- Nước vối của bà ngon hơn cả Coca với Sting bà ạ.

Thằng Tít tu ừng ực một hơi hết nhăn rồi “hà” lên một tiếng sung sướng. Cái quạt cây được bật tuốc nasc, cứ quay qua quay lại mang cái mát chia đều cho bốn đứa đang ngồi chật ních cả quán nước nhỏ. Thế mà chúng nó còn chành chọc nhau, con Chi thúc vào đùi thằng Thóc:

- Sao cậu “éch” kỉ thế, cho tó mát với chú.

Bà cụ nhìn đứa nào đứa nấy đầm đìa mồ hôi, mặt đỏ tía tai giữa cái trời tháng Sáu. Bà mắng yêu:

- Nô như giặc, trời nóng thế này về nhà ngồi quạt có hơn không.

Nói rồi bà cầm quạt nan phe phẩy thêm cho tụi nó. Gió làm tóc bà bay phất phơ. Con Hà nhìn theo những sợi tóc ấy.

- Tóc bà đẹp quá, trắng như sợi chỉ ấy.

Buổi sáng nào chạy ra khỏi con hẻm trong xóm trọ, chúng nó cũng thấy bà ngồi đấy, lặng lẽ nhóm bếp than tổ ong để nấu nước vối. Ngày nắng cũng như ngày mưa, như là một điều thân thuộc, đáng yêu ở cái xóm trọ này.

Xóm trọ Thành Công là khu xóm của những người thu nhập thấp ở ngoại tỉnh lên Hà Nội làm thuê. Nghe bố mẹ Chi nói, dây trọ này có từ lâu lắm, khi Chi còn chưa ra đời, từ con hẻm này Chi chập chững những bước đầu tiên, cũng trong dây trọ dài này nghe tiếng Chi bi bô tập nói. Căn nhà cấp bốn mái tôn, mua đệm lộp bộp như ru ngủ, tiếng keng đổ rác mỗi chiều, tiếng máy bơm nước xèn xẹt, là nơi thân thuộc với nó như từng hoi thở. Böyle giờ, dù có mất điện nó cũng thuộc từng ngóc ngách.

Bà cụ Thìn sống trong căn nhà ở cuối dây. Trước đây hai ông bà ở với nhau nhưng sau đó ông mất, bà vẫn ở lại, neo lại cái xóm trọ này. Miệng bà hay cười, buổi tối trong căn phòng bé nhỏ ấy lại

vang lên tiếng ca trù từ cái băng dài đã cũ mèm, cũ như mái tóc trắng phau của bà vậy.

Ngoài miệng bà hay cắn nhăn lũ trẻ nghịch ngợm nhưng trong lòng bà rất vui, mỗi khi chúng nó đi đâu bà lại thấy thật thiếu vắng. Cái lũ quỉ con tợn tục đến mức chả kiêng nể gì mà hè nhau chui cả vào nhà bà chơi trốn tìm. Chúng nó như xé toang cái xóm này ra vậy.

Chiều chiều, bà dọn hàng muộn lắm, bà bảo về sớm cũng chẳng làm gì. Đến khi những đốm đèn trong dãy trọ đồng loạt sáng lên, bếp nhà ai cũng rinh rang mùi thơm nức thì bà mới đứng dậy, lom khom thu dọn đồ vào cái xe đẩy. Lũ trẻ biết con dốc dài lắm nên hè nhau phụ đẩy xe lên giúp bà. Đây là cách chúng cảm ơn những cốc nước vối thơm lừng mát lịm mà bà dành cho tụi nó.

2.

Hàng xóm mới "ếch" kỉ

Một buổi trưa thật hiếm hoi con Chi tự giác lên giường đi ngủ. Nó nằm đấy, nheo nheo mắt nhìn lên gác xếp nơi bố mẹ chất đầy những đống đồ cũ kĩ, từ cái quạt cây đã gãy cánh, đến cái bàn là cũ mèm. Rồi nó tia ra được một con thạch sùng đốm hoa đang phùng miệng chí chóch trên dây điện. Mắt nó thô lố, đuôi nó dài hơn những con thạch sùng bình thường, mồm nó phiu ra rất phi lí nhu đúá trẻ con đang hòn dỗi. Con Chi quả quyết rằng đây là con thạch sùng có trong sách đỏ, mới xem trong cuốn thế giới động vật bữa trước mẹ mua, nên muốn bắt